

2. pôstna – 17.3.2019

Svetlo-tma

„*Sviecou mojím nohám je Tvoje slovo a svetlom pre moje chodníky. Prisahal som a dodržím, že budem Tvoje spravodlivé práva ostríhať*“ (Ž 105).

Ján 3:21 „*Ale kto činí pravdu, ide na svetlo, aby v jeho skutky boli zjavené, pretože sú v Bohu konané*“.

Máte radšej tmu alebo svetlo? Viem, je to trápna otázka, pretože v živote človeka je oboje veľmi potrebné. **Svetlo aj tma boli Pánom Bohom určené pre určité činnosti, ktoré by sa nemali zamieňať**: napr. spí sa najlepšie v tme, je dokázané, že telo si tak neoddychne počas svetla, aj keby sme spali dlhšie ako v tme. A vo svetle sa zas lepšie pracuje, počas tmy je práca zložitejšia a pre telo únavnejšia.

V duchovnom živote je to však zásadný rozdiel: svetlo a tma, to je dobro a zlo, to sú božské a protibožské sily, to je život s Bohom a bez Neho, je to večný život a odsúdenie. Svetlo a tma nemajú nič spoločné v duchovnom živote. Lenže my sa o to snažíme a chceme spojiť nespojiteľné. Preto nás Pán Ježiš vyzýva – počuli sme to v spievanom evanjeliu – aby sme si vybrali, pretože sa nedá slúžiť aj svetlu aj tme. Pretože, ak slúžime svetlu, teda Bohu, nenávidíme hriech a zlo, ale ak slúžime tme, teda zlu a diablovi, potom nenávidíme Boha, nič medzitým. ***To len my, ľudia, si myslíme, že tak ako v živote aj vo viere môžeme ísť po zlatej strednej ceste a žiť v kompromisoch.*** Cesty a brány sú iba dve a my sa musíme rozhodnúť. Nemôžeme hovoriť: verím a koketovať s hriechom a nemôžeme žiť v tme a tvrdiť, že žijeme vo svetle a dobre. Biblia to jednoznačne oddeľuje.

Pán Boh mal od počiatku pre ľudstvo a teda aj pre nás plán života vo svetle, v dobre, láske, v Jeho milosti a prítomnosti. Aby nám to dokázal, **poslal svojho Syna, Pána Ježiša na túto zem. V Ňom nám vyjadril svoju lásku, ale aj zámer s nami**: „*neposlal Boh Syna na svet, aby odsúdil svet, ale aby ho spasil*“. Prečo? „*Lebo tak Boh miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna*“. Pán Boh teda každému ponúkol život vo svetle Jeho lásky. Nebolo a niet človeka, ktorého by nebeský Otec vyradil z možnosti žiť večne. Keby totiž chcel odsúdiť niektorých ľudí, musel by odsúdiť všetkých, ak by mal byť spravodlivý, pretože „*všetci zhręšili a nemajú Božiu slávu*“. Preto **sa rozhodol ponúknuť spásu všetkým, namiesto odsúdenia všetkých. Ponúkol to cez kríž Pána Ježiša**, ktorý bol vztyčený pre nás, podobne ako kôl s hadom v časoch Mojžiša, ako sme to počuli v čítanom texte.

Záchrana je Pánom Bohom ponúknutá, ale pozor: nie všetci budú zachránení. Toto je nám tiež proti srsti. Chceme Boha vidieť len v postoji Pána, ktorý odpúšťa, miluje, zachraňuje. No to by nekorešpondovalo s Písmom, ktoré nám hovorí, že **Pán Boh je milostivý a milosť neznamená nútenie, iba ponuku.** Pán Ježiš nám vo svojej smrti ponúka život vo svetle, život lásky, odpustenia, život vo večnosti. No nie každý v ňom bude, pretože niektorí ľudia si svojim rozhodnutím vyberajú tmu, hriech a zatratenie. To nie je Božia vôľba, je to vôľba konkrétneho človeka. **Božia milosť je pre Pána Boha rizikom,** ktoré so sebou prináša rozhodnutie Božích detí, ktoré sa rozhodnú veriť, ale aj rozhodnutie Božích detí, ktoré veriť odmietnu.

Pán Boh „neznásilňuje“ svoje stvorenia. Ak by to robil, bol by to Boh despota, ktorý nedáva šancu slobodne sa rozhodovať. **On iba ponúka život a či človek bude žiť, je len na ňom. Samozrejme hovorím o večnom živote.** Slobodná vôľa pre nás je darom, ale aj zodpovednosťou za našu pozemskú, ale aj večnú existenciu. Slobodná vôľa je požehnaním, ale zároveň aj „kľiatbou“, pretože nemôžeme obviňovať nikoho a nič z toho, kde sa po poslednom súde ocitneme. Chceli by sme zvaliť vinu na hriech, blížneho, diabla, pokušenie, ale to my sme zodpovední za to, čo s nami bude ďalej a to na základe našej viery či nevery v Ježiša Krista: „*kto neverí, už je odsúdený, lebo neveril v meno jednorodného Syna Božieho*“. Nie Boh nás odsúdi, ale naše srdce, ktoré nechce veriť v Krista, pretože je plné vzdorovitosti, pýchy, ktorá nás učí, že my Boha nepotrebujeme a ktorá nás zavádza, že sme sami sebe pánmi a zachrániť sa môžeme aj bez Pána Ježiša. ***Je len na nás, či poslúchneme Pánovo slovo a Ducha Božieho, ktorý nás vedie k viere alebo sa necháme presvedčiť svojim hriechom a necháme sa ovládnuť pyšným a namysleným srdcom, ktoré nás vedie ku vzdoru voči Bohu.***

Pán Boh nám vo svojej láske dal všetky predpoklady ku viere – na svet prišlo svetlo, prišla láska, dobro a šanca žiť lepšie, inak. To všetko je nám ponúknuté v Ježišovi Kristovi, v Jeho živote aj diele záchrany na Golgote, aj v prázdnom hrobe vzkriesenia. Lenže my, ľudia, sme takí hlúpi a tak zmagorení krátkodobým pocitom šťastia a božskosti, že si radšej vyberáme tmu. Zdá sa nám totiž, že sa v tme žije ľahšie, slobodne, že sa nikomu nebudeme zodpovedať, že si môžeme žiť ako chceme... Lebo tma všetko zakryje. Zabudli sme však, že **Ježiš je svetlo a pred Ním uniká akákoľvek tma, On vidí aj v temnote, On pozná aj to, čo zakrývame, čo si nepriznávame.** Je to len naša hriechna ilúzia, že sa niečo z nás a z nášho pozemského putovania, dá zakryť. „*Lebo nieto skryté, čo by nevyšlo najavo a nieto tajné, čo by sa nevyzvedelo. Preto, čo ste povedali potme, počujú na svetle a čo ste do uší šepkali v komôrkach, budú rozhlasovať zo striech*“ (Lk 12:2-3).

*To si treba uvedomiť a na základe toho aj žiť: transparentne a podľa zásad svetla. Tým svetlom pre nás je Kristus. Ak budeme žiť s Jeho pomocou, v znamení Jeho lásky, potom sa nebudeme báť svetla, pretože si uvedomíme, že pred Pánom nič skryť nemôžeme. Pripustíme si, že odhalenie hriechu je v podstate dôvod k úľave a odpusteniu. Ak budeme žiť v znamení Božej lásky, potom budeme vedieť, že my sami sme temní, no Duch Boží v nás rozsvetľuje svetlo Pánovho spôsobu života a pred ním tma v nás pomaly mizne. Dostali sme dar pozitivizmu, nie kvôli sile myslenia, ale kvôli láske, ktorú môžeme prežívať a dostávať od Pána Ježiša. **Vďaka tomu, že On je svetlom pre nás aj my sa môžeme stať svetlom pre tento svet:** „Hľad' teda, by svetlo, ktoré je v tebe, nebolo tmou. Ak ti je celé telo svetlé, a niet v ňom nič tmavého, celé bude svetlé, ako keby ťa svieca osvietila jasom“ (Lk 11:35-36).*

Nech je – nielen pôstne obdobie – ale celý náš život vyplnený svetlom a teda hodnotami Božieho kráľovstva, svetlom Kristovej lásky, milosti, dobra, spokojnosti, nádeje a viery tak, aby sme my toto všetko vyžarovali v tomto – často – smutnom svete. *Nedovoľme tme hriechu, aby nás naplnila, ale dovoľme svetlu Ježiša Krista, aby nás úplne prežiarilo. Nech pred Ježišom zmizne všetka tma našej pýchy, samospravodlivosti, aby sme mohli byť pre Jeho lásku zachránení a nie odsúdení.* Kiežby sme milovali viac svetlo, než tmu. Amen.